

Peregrini

Marin Mihalache

O, dealuri pe care coborau
Caii desfereți în nemărginire,
Insula a dorului nerostuită omului.

Și marea care lovită cu bice
De fulgere despicând bolta
Se retrăgea în sine ca un animal rănit.

Noi ne-am mai întors din drum
Dar gândul a rămas singur, pribeag
Să călătorească mai departe
Pe valurile rostogolite ale imaginației.

Fericiți n-am fost decât la izvoare
Când valuri de nori ne-au învăluit
Cu umbrele lor mereu călătoare.

Când ne-am trezit din vis lumea deja
Se întorsese din celălalt tărâm.

Copyright © 2017 Marin Mihalache